

03-7714577 שלוחה 1 נתקעתם ללא אולם פנו אלינו ונשתדל לסייע באולמי הקהילה
03-7714577 שלוחה 4

הלכה שבועית הרב שמעון מלכה

הלכות למטייל – בין הזמנים (חלק א')

"תפילת הדרך"

א. תפילת הדרך עניינה בקשת ונטילת רשות מהקב"ה לפני שיוצא לדרך, ותפילה ל'י יתברך שיצילוהו מכל מיני סכנות בדרך. עיקר תקנת תפילת הדרך היתה ממני סכנת ליסטים וחיות רעות, לכן יש הפוסקים שסוברים שבימנו אין לברך ברכה זו, מכל מקום העיקר להלכה ולמעשה שיש לברך גם בימנו ברכה זו מפני סכנת תאוות דרכים, ומכל מקום לא נתקנה תפילת הדרך אלא על נסיעות בין עירוניות, אבל על נסיעה בתוך העיר לא מברכים תפילת הדרך.

ב. נחלקו הפוסקים האם תפילת הדרך תלויה באורך הדרך או בזמן הנסיעה, ולענין הלכה, לבני אשכנז – משערים לפי אורך הדרך ולכן בכל נסיעה בין עירונית שאורכה פרסה (4 קילומטר ולחזו"א – 4.6) מברכים תפילת הדרך בשם ומלכות אולם **לבני ספרד** משערים לפי זמן הנסיעה, מחמת הספק, ולכן אין מברכים תפילת הדרך בשם ומלכות אלא אם כן נמשכת הנסיעה 72 דקות. ומכל מקום בכל אופן שלפי אורך הדרך יש שיעור פרסה חייב לומר תפילת הדרך בלי שם ומלכות

ג. ההליכה והחזרה מצטרפים לשיעור פרסה ובלבד שיהיו באותו היום (הלילה ניגגר אחרי היום) אבל אם נסע בלילה ועתיד לחזור ביום שלמחרת אין ההלך והחזור מצטרפים ויאמר תפילת הדרך בלי שם ומלכות.

ד. צריך לברך תפילת הדרך בשם ומלכות אם נוסע בכביש בין עירוני אף אם יש ישובים בצידי הדרך, כיוון שעיקר תפילת הדרך היום משום סכנת תאונות דרכים וזה שייך בכל דרך בין עירונית.

ה. יש לברך תפילת הדרך לאחר שיצא והחזיק בדרך, ומכל מקום אם עבר וברכה בתוך העיר משעה שגמר בליבו לצאת לא יחזור ויברך שוב עם שם ומלכות דספק ברכות להקל

נפש החינך הרב משה דהן

להתנתק בצורה חדה, לבנות בתהליך מדורג!

נאמר בפירשה – "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש.. אחרי הכותו את סיחון" (פרק א', ד-ט). כאשר נתבונן נראה שהתורה כותבת במפורש את התאריכים – בארבעים שנה, בעשתי עשר חודש, ואחרי הכותו את סיחון מלך האמורי ואת עוג מלך הבשן. פסוקים אלו הם הפתיחה לדברי התוכחה שהוכיח משה לכלל ישראל. מזה שהתורה כותבת את כל הפרטים, מתי היתה התוכחה של משה, משמע מכך: שכל הפרטים הללו היו דרושים לצורך הדברים שדבר משה. ואילו היה חסר פרט מהם, לא היה יכול משה לדבר את הדברים שבא לומר אל כלל ישראל. ואמר **התניבות שלום** – משל לאדם ההולך בדרך ופגעו בו שוודים אכזרים לרוצחו נפש, ראשית כל, אסור לו לעמוד במקומו כי אם לברוח על נפשו בכל כוחותיו, שלא יפול לגמרי בידיהם ויהרגוהו. ורק כאשר יגיע למקום מבטחים היכן שאין סכנה ששיגורו – אז יכול לעצור ולהתבונן בנוקיו ולחבוש פצעיו. וכמו כן בעבודת ה', כאשר היצר הרע מתקין יודי, ובייחוד בעת שפחו עליו יצרו, ראשית כל, עליו לשכן ולברוח בבד שלא ימשך לחטאו. אבל את חלק התיקון על מה שכבר חטא, ישאיר לזמן שכבר תשכר כח יצרו. מעין הדברים הללו, כתוב בספר **צדקת הצדיק** – שקודם כל צריך לברוח בחיפזון, בדיוק כמו ביציאת מצרים שיצאו בחיפזון מעומק הטומאה, ואח"כ ישנו תהליך בנייה איטי ומדורג. רק בגיל ארבעים לבנינו, שתשכר כבר תוקף כח היצר הרע, ומתגבר הכח הרוחני על הכח החומרי, ובבחינה מסויימת הריחו כבר – על חוף מבטחים! ואינו כ"כ בסכנה, אז יכול לתקן את העבר. **וכמו שיש ענין זה בפרט, כך הוא גם בכלל ישראל.**

התעסקות בצרכיו קודם התפילה

משעלה עמוד השחר אסור לאדם להתעסק בצרכיו קודם
א. שתפיל, לכן אסור לנסוע לטיול וכד' אחר עלות השחר
קודם התפילה, אלא צריכים להסתפל ורק אח"כ לנסוע,
אולם בשלושה אופנים התירו לנסוע קודם התפילה: (1)
קודם עלות השחר (2) צורך מצווה (3) שעת הדחק.

ב. אסור לאכול ולשתות לאחר שעלה עמוד השחר אלא אם כן שותה מים, קפה או תה. וקודם עלות השחר לפי הפוסקים הפשטנים, מותר לאכול אכילת עראי אפילו בחצי השעה הסמוכה לעלות השחר, אבל אכילת קבע (לחם ומזונות יותר מכביצה) אסור, ולפי רבתינו המקובלים אין לאכול ולשתות לאחר שינת קבע בלילה אפילו קודם עלות השחר.

ג. השולחן ערוך פוסק (סימן צא' סעיף ה') לא יעמוד להתפלל באפונדתו (חגורה ששמים בה כסף) ולא בראש מגולה ולא ברגליים מגולים אם דרך אנשי המקום שלא יעמדו לפני הגדולים אלא בבתי רגליים (גרביים) ומבואר בשולחן ערוך שצריך לעמוד בתפילה כדרך הליכתו ברחוב ועמידתו לפני אנשים חשובים, וכמו שפגישה עם אדם חשוב או הורלים עם נעלי בית, חולצת טריקו ובגד ים כך אין לעמוד בצורה כזאת בתפילה לפני ד' יתברך.

ד. ברכת המזון ראוי לברכה בבגדים חשובים מצד מעלתה וחשיבותה שהרי חיובה מהתורה, ובשאר ברכות יכול לכתחילה לברכם בבגד ים ובלבד שיהיה פלג גופו העליון מכוסה כגון במגבת וכד'.

ה. בברכת המזון חובה לשבת וכן במעין שלוש (ואם אין לו כסא ישען על הקיר) ובייתר הברכות אין חובה לשבת.

כל הארבעים שנה שהיו ישראל במדבר זה היה בבחינת מאמר הכתוב "זכרתי לך חסד נעורייך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה". עם ישראל היו בבחינת "**נעורים**". ומכאן נבעו כל החטאים שחטאו, וכן כל ההזעזועים הרוחניים הקשים שעברו עלתם. במשך ארבעים שנה. זאת אומרת: לעם ישראל לא היתה יציבות רוחנית באותה העת – עד ארבעים שנה!

ולכן, עד אז לא היו מסוגלים לשמוע ולהבין את הדברים שהיה מדבר אליהם משה. וכמשי"כ בדברים (כט – ג) "ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואוזניים לשמוע". זאת אומרת: עדיין לא היה לעם ישראל את ההכרה הנכונה לשמוע ולהבין כראוי את המוסר הנקב של משה רבינו. ובביאור ענין 11 חודש, הענין הוא כי בקדושה יש "ספירות ואילו בטומאה יש 11 ספירות. וכנגדן 11 יריעות ו-11 סממני הקטורת, וכן ב' אותיות אחרונות משם הוי"ה בגימטריה 11 כנגד ספירות הקליפה. ולכן משה היה יכול לדבר רק אחרי 11 חודש. זאת אומרת: משה יכל להעביר לעם ישראל את המסר, רק לאחר שעם ישראל יטיקו את 11 ספירות הקליפה. וזה היה "אחרי הכותו את סיחון". ואת עוגי" שהם היו קליפות הטומאה הקשות ביותר. והם שמנעו בעד עם ישראל מלהיכנס לשערי הקדושה - אל ארץ ישראל.

הקליפות הקשות, אלו הקליפות שמסתירות את אור האלוקות מהיהודי, וכל זמן שיהודי אינו מרגיש את ה' אז הוא איננו מסוגל לעשות תשובה. ורק לאחר ששברו את כוחות הקליפה הללו ונשלמו כל הפרטים האמורים, אז היה הזמן הנכון שהיו מסוגלים לשמוע את הדברים שדיבר משה אל כלל ישראל, ולתחיל בתהליך בניה מדורג.

אור החיים הקדוש זי"ע **הרב רפאל מלכה**

תשעה כללים ומדות הנצרכות להולך בתורת ה'

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמוֹדֶבָר בְּעֶרְבָה מִזֶּה סוּף בֵּין פָּאָר וּבֵין תַּחֵל וּלְכָן וְזֶעֱרַת וְדִי וְהֵב:

מבאר רבינו הקדוש, מדוע פירט הכתוב את המקום שעמדו ישראל בשעה שהוכיחם משה לפני מותו וענה להם את משנה התורה, וכן את כל המקומות שסביב אותו המקום שבו עמדו, אלא בכדי להזכיר את כל המקומות שזוטאו בהם עם ישראל במשך ארבעים השנים שהיו במדבר. ואפשר עוד לבאר באופן אחר בדרך רמז שכוונת משה רבינו ע"ה להודיע במילים ספורות אלו תשעה כללים ומידות בסיסיות הנצרכות להולכים בתורת ה'.

(א) העניין הראשון ענין האדם לדבוק במדותיו של אברהם אבינו ע"ה הנקרא (בראשית י"ג) 'אברהם העברי' שכל העולם כולו היה מעבר אחד באמונתו והוא היה בעבר השני באמונתו בבורא ובא כלמד שכל אדם אין לו להתייחס למלענינים עליו ואפילו שכל העולם נמצא נגדו, והוא מזה שרמז הכתוב 'בְּעֶבֶר'.

(ב) העניין השני הוא שישכניע האדם את ליבו תמיד כפי שיאמרו וזו"ל: (ברכות א.י) טובה מרדות אוזת בליבו של אדם יותר ממאה מלכויות, והוא מה שירמז הכתוב באומרו 'תירד' מלשון מרדות.

איר"ה כאן הולך תבנה

הרחבת עזרת הנשים

עזרת נשים
"אהל רות"
 (פיצ'וטו)

בניית בית הוראה "היכל שמעון"

לזכרו של רבנו המרא דאתרא
 הגה"צ רבי **שמעון מלכה** זצוק"ל
 בנושאותו של מרן פוסק הדור
 רבנו **יצחק יוסף** שליט"א

מג טמעת ומבשרה על הקדוש הקדוש חתן
1,800
 ש"ח למטר ברוח

קו מענה לשאלות והוראה: 03-7714577 שלוחה 3

לתרומות והנצחות לבניה: 03-7714577 שלוחה 2

-ברוכים הבאים-

קהילת "היכל מרן"

רבנו יוסף קארן

מס' עמותה. 580084887

פרטים להעברה

בנק מרכנתיל - 17

סניף - 732

מספר חשבון - 27832

ע"ש היכל מרן

המען: שמעון סירוקה 6, בני ברק

משרד "ההיכל": 03-7714577

משרד הקהילה: 053-7217411

Eychalmaran@gmail.com